

Tacksägelsedagen

Psalmer: 5, L30, 168, L155, 6

Texter: Jes 12:1-2, Kol 3:16:-17; Luk 19:37-40

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Predikotexten idag är hämtad ur 1 Timoteusbrevet 2 verserna:1-7

1 Först av allt uppmanar jag till bön och åkallan, förbön och tacksägelse för alla människor, 2 för kungar och alla i ledande ställning, så att vi kan föra ett lugnt och stilla liv på allt sätt gudfruktigt och värdigt. 3 Sådant är rätt och behagar Gud, vår Frälsare, 4 som vill att alla människor skall bli frälsta och komma till insikt om sanningen. 5 Ty Gud är en, och en är medlare mellan Gud och människor, en människa, Kristus Jesus, 6 som gav sig själv till lösen i allas ställe. Detta vittnesbörd skulle framföras när tiden var inne, 7 och för detta vittnesbörd har jag blivit satt till härold och apostel – jag talar sanning och ljuger inte – till hedningarnas lärare i tron och sanningen.

Herre, inskriv dessa ord i våra hjärtan. Amen.

Hur ska vi förhålla oss till människorna i ett samhälle som präglas av ideologier och värderingar som strider mot Bibelns undervisning? Hur ska vi förhålla oss till människor som lever tvärt emot Guds bud? Vilken attityd ska vi ha till människor som agerar utifrån gudlösa värderingar?

Den erfarna aposteln Paulus skrev de ord vi läst i episteln till den unge pastorn Timoteus. Paulus hade lämnat honom kvar i Efesus för att han skulle ansvara för själavården och undervisningen i församlingen. Paulus skrev för att ge honom instruktioner för hans arbete i församlingen. Paulus undervisar i vår text om den offentliga bönen vid församlingens sammankomster. Han uppmanar till förböner och tacksägelser för alla människor, kungar och alla i ledande ställning.

När Paulus skrev detta satt antagligen kejsar Nero vid makten i det stora romerska riket. Nero var en av de mest beryktade av de romerska kejsarna. Han var ökänd för sin grymhet och sin böjelse för omåttlig lyx. Hans slöseri med statsmedel gjorde honom förhatlig också bland de sina. Kejsar Nero giftmördade sin fosterbror, sin mor och sin gemål. Sina närmaste män i rikets styrelse tvingade han att begå självmord. När en stor brand utbröt i Rom år 64 gav han de kristna skulden och så började den första stora förföljelsen av kristna. Nero byggde en kapplopningsbana på det område som frilagts av branden, Neros cirkus. Enligt traditionen blev aposteln Petrus korsfäst med huvudet nedåt på Neros cirkus.

Hur förhöll sig Paulus till en sådan överhet? Hur skulle de kristna förhålla sig till kejsaren? Paulus skriver: *Först av allt uppmanar jag till bön och åkallan, förbön och tacksägelse för alla människor, för kungar och alla i ledande ställning, så att vi kan föra ett lugnt och stilla liv på allt sätt gudfruktigt och värdigt.* Detta är antagligen en lika angelägen påminnelse för oss. Vi lever i en gudlös värld liksom de gjorde. Vi behöver också denna uppmaning till bön och åkallan, förbön och tacksägelse för alla människor och för alla i ledande ställning.

På grund av vad Paulus skriver har vi en förbön för alla människor och rikets styrelse i den allmänna kyrkobönen som vi ber vid varje gudstjänst. Den bönen är inte bara en bön om yttre fred och välstånd i världen och i vårt rike. Våra böner syftar på något mer. Vi frambär förböner och tacksägelser så att vi kan föra ett lugnt och stilla liv på allt sätt gudfruktigt och värdigt. Att leva gudfruktigt och värdigt syftar på ett liv i tro och kärlek i enlighet med första och andra tavlans bud. *Ett på allt sätt gudfruktigt liv* syftar på vårt förhållande till Gud. Det är att frukta och älska Gud över allting och i allt förtrösta på honom. *Ett på allt sätt värdigt liv* syftar på vårt förhållande till våra medmänniskor. Det är att frukta och älska Gud så att vi älskar vår nästa som oss själva. Ett sådant liv kommer där tron är rätt och detta ber vi om. Vi ber att Gud ska omvända människor och upprätta sitt rike i deras hjärtan. Vi ber för kungar och makthavare eftersom trons frukter i deras liv påverkar hela samhällets ordning och alla invånares levnadsvillkor.

Egoistiska önsknningar för vår egen del är inte böner efter Guds vilja. Paulus uppmanar oss till bön och åkallan, förbön och tacksägelse för alla människor. Dessa böner är inte bara yttre formella bönepunkter i den allmänna kyrkobönen. En rätt bön kommer från hjärtat och i de kristnas hjärtan ska det finnas en sådan välvilja och omsorg som sträcker sig till alla människor. Det är en återspeglning av Guds frälsningsvilja som omfattar alla människor. Paulus skriver: *Sådant är rätt och behagar Gud, vår Frälsare, som vill att alla människor skall bli frälsta och komma till insikt om sanningen.*

Detta är klara och enkla ord. Vi behöver inte tvivla eller tvista om tolkningen. Ni ska komma ihåg dessa ord: *Gud vill att alla människor ska bli frälsta och komma till insikt om sanningen.* Guds frälsningsvilja omfattar alla människor och den är allvarligt menad. Eftersom Guds frälsningsvilja omfattar alla människor kan vi vara säkra på Guds vilja också när det gäller var och en av oss. Men vi kan också vara säkra på Guds vilja gentemot varje annan människa vi möter, och det ska också speglas i vår attityd till andra människor.

Vi har lätt för att bli kränkta när vi blir utsatta för en oförrätt. Då blir vi arga och vill ge igen. Vi har i alla fall svårt att känna någon större välvilja mot dem som sårat oss. Det ska vi jämföra med Guds inställning till oss. Vi och alla människor har syndat mot Gud. Vi har kränkt honom. Men fast alla människor syndat mot Gud vill Gud att alla människor ska bli frälsta. Han vill inte låta någon enda känna hans vrede. När en människa utsätts för en kränkning blir hon arg och vill hämnas. Men Gud är inte en människa. Gud säger genom profeten Hosea: *Mitt hjärta vänder sig i mig, all min barmhärtighet vaknar. Jag vill inte låta dig känna min vrede, ... Ty jag är Gud och inte en människa, helig är jag ibland er, och med vrede vill jag ej komma.*

Gud har uppenbarat sin frälsningsvilja genom att sända sin Son som Medlare och Återlösare. Det som hindrar människor från gemenskapen med Gud är synden. Ingen kan ta bort sina synder eller sona dem utan att själv gå under. Syndens lön är döden. Att själv betala för sina synder betyder undergång. Men människans oförmåga är bara en del av problemet. Människan vill inte heller lösa konflikten med Gud eftersom köttets sinne är fiendskap mot Gud. Hon varken kan eller vill upphöra med fiendskapen mot Gud. Det behövs en medlare mellan Gud och människor. Gud sände sin Son Jesus Kristus som medlare. Jesus Kristus gav sig själv till lösen i allas ställe. Observera hur Paulus understryker det universella i Guds frälsningsvilja. Paulus säger inte att Jesus Kristus gav sig själv till lösen i vårt ställe, vilket också är sant. Han skriver att Jesus gav sig själv till lösen i allas ställe. Detta är ett objektiva faktum. Det är en objektiv sanning helt oberoende av om någon enda människa tror det eller inte. Även om alla skulle hålla Kristi återlösning för en myt är det i alla fall sant och gäller alla människor. Han har gjort det. Återlösningen som gäller alla är ett fullbordat faktum. Jesus Kristus har trätt i alla människors ställe, betalt lösepenning för alla och köpt alla människor fria från synden och syndens straff. Det är sanningen Gud vill att alla ska inse.

Men hur ska människor komma till insikt om sanningen? Ja, det lär oss Paulus när han skriver: *Detta vittnesbörd skulle framföras när tiden var inne, och för detta vittnesbörd har jag blivit satt till härold och apostel – jag talar sanning och ljuger inte – till hedningarnas lärare i tron och sanningen.* Att vara härold och apostel innebär att vara förkunnare, predikant och budbärare. Paulus var satt till förkunnare, budbärare och lärare. Han undervisade hedningarna i tron och sanningen. Också vi ska vara budbärare som förkunnar Guds väldiga gärningar som har kallat oss från mörker till sitt underbara ljus.

Liksom vid bönen så ska vi också när det gäller evangelisation pröva vårt hjärtas inställning. Hur ska vi ställa oss till människorna i vår omvärld? Vad är vårt hjärtas attityd? Har vi sådan omsorg om människor att vi vill att de ska bli frälsta och komma till insikt om sanningen? Paulus visar oss hur vi ska göra.

Han valde inte ut de som verkade trevligast när han förkunnade evangelium. Han valde inte ut de som verkade mest sympatiska och som han ville bli vän med. Nej, han förkunnade sanningen för alla då tillfälle gavs. Han förkunnade frälsningens budskap både för ogudaktiga härskare och avgudadyrkare. I Apostlagärningarna ser vi honom predika om Jesus Kristus för landshövdingarna Sergius Paulus, Felix, Festus och kung Agrippa. Vi hör honom även förkunna Kristus och uppståndelsen för avgudadyrkarna på Areopagen i Athen. Han var hedningarnas lärare i tron och sanningen.

Gud har skapat alla människor. Han vill att alla människor ska bli frälsta. Han har också vunnit frälsning åt alla människor. Han har sänt sin Son, Jesus Kristus, som medlare. Jesus gav sig själv till lösen för alla. Gud vill att alla ska komma till insikt om den sanningen. Är det då för mycket begärt att vi ska frambära förböner och tacksägelse för alla människor? Nej, det är rätt och riktigt och vi ska göra det med ett välvilligt sinne som återspeglar vår Frälsares hjärta som ömmar för alla människor. Vi ska be för alla människor, för kungar och alla i ledande ställning, så att vi kan föra ett lugnt och stilla liv på allt sätt gudfruktigt och värdigt. Vi ska också vittna om Guds frälsning för alla människor, då vi får tillfälle till det, för att de ska bli frälsta och komma till insikt om sanningen. Amen.

Låt oss be!

Gud vår Frälsare, vi tackar dig att du sänt Jesus Kristus, vår Återlösare. Uppfyll oss med glädje över din frälsning. Uppfyll oss också med iver för andra människors frälsning så att vi av hjärtat ber för alla människor och vittnar om din sanning. Helga oss genom din Ande så att vi återspeglar din kärlek till alla människor i både tankar, ord och gärningar. Amen.